

Baština Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine

Godišnjak 49: Godišnjak/Jahrbuch CBI ANUBIH

Govedarica, Blagoje

2020

Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine

<https://bastina.anubih.ba/items/a54d62b1-b931-41e1-8c16-6b2c1ca40060>

Preuzeto s Baštine Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine

<https://bastina.anubih.ba/>

AKADEMIJA NAUKA I UMJETNOSTI BOSNE I HERCEGOVINE
AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN UND KÜNSTE
VON BOSNIEN-HERZEGOWINA

GODIŠNJAK JAHRBUCH

Centar za balkanološka ispitivanja
Zentrum für Balkanforschungen
KNJIGA / BAND 49

Urednik / Herausgeber
Blagoje Govedarica

Redakcija / Redaktion
Aladin Husić, Dževad Juzbašić, Igor Manzura,
Ante Milošević, Lejla Nakaš, Aiša Softić

SARAJEVO 2020

Sadržaj / Inhaltsverzeichnis

Članci / Aufsätze

Giulia Recchia

- Reaching across the Adriatic: northern and western interactions of the Cetina phenomenon (25th–20th centuries BC)
Kroz i preko Jadrana: sjeverna i zapadna interakcija fenomena Cetinske kulture (25–20. v. pr. Hr.)..... 5

Alberta Arena

- From one side to another. An overview on trans-Adriatic connectivity during the Middle Bronze Age
Između dvije obale. Pregled transjadranskih veza u srednjem bronzanom dobu..... 29

Blagoje Govedarica

- Glasinačka kulna kolica
(okolnosti otkrića, naučnoistorijski značaj, kulturnoistorijski kontekst)
Cult chariot from Glasinac
(circumstances of discovery, scientific and historical importance, cultural and historical context) 45

Amra Šaćić Beća

- Reviewing the question of *Delminium*
Propitivanje problema Delminija..... 67

Salmedin Mesihović

- Troja između mitologije i dokumenata
Troy between mythology and documents..... 87

Salmedin Mesihović, Samila Beganović

- Novi nalazi iz rimskog perioda u kakanjsko – vareškom području
Newly Roman finds in Kakanj-Vareš area 97

Goran Popović

- Mapiranje srednjovekovnih nadgrobnih spomenika na području opštine Osmaci
Mapping medieval tombstones in the municipality of Osmaci 105

Lejla Nakaš

- Isticanje starozavjetnih elemenata u novozavjetnom tekstu u srednjovjekovnoj bosanskoj pismenosti
Drawing Attention to Old Testament Elements in the Text of the New Testament in the Mediaeval Bosnian Literary Tradition 121

Erma Ramić-Kunić

Leksika evanđelja iz Mletačkoga zbornika. Tekstualni odnos prema drugim bosanskim evanđeljima

The Lexic of the Venetian Miscellany. Textual relation to other Bosnian Gospels 141

Aiša Softić

Zapisi usmenih predaja o kugi u Bosni i Hercegovini s kraja 19. stoljeća

Records of oral traditions on plague in Bosnia and Herzegovina from the end

of the 19th century 155

Mirjam Mencej

Magic and *Hodžas* as Magic Specialists in Contemporary Bosnia and Herzegovina

Magija i hodže kao specijalisti za magiju u savremenoj Bosni i Hercegovini 171

Kritike i prikazi / Besprechungen

Historijska traganja br. 17, Institut za historiju Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo 2018.

(Sabina Veladžić) 197

Mario Katić, *Domorodci i gospodari. Historijsko-antropološka studija stvaranja*

bosanskohercegovačkog grada Vareša. Buybook, Sarajevo/Zagreb 2020. (Aiša Softić) 199

Antonija Zoradija Kiš – Marinka Šimić, *Cvijet kreposti ili o naravi ljudskoj*

kroz narav životinjsku. STUDIJA – TRANSLITERACIJA – FAKSIMIL, Hrvatska sveučilišna

naklada, Institut za etnologiju i folkloristiku, Staroslavenski institut, Zagreb (Erma Ramić-Kunić) .. 201

Hronika / Chronik

Izvještaj o radu Centra za balkanološka ispitivanja u 2020. godini 203

In Memoriam

Radoslav Katičić (1930–2019) 205

Idriz Ajeti (1917–2019) 207

Adrese autora / Autorenadressen 211

Uputstva / Richtlinien / Guidelines

Uputstva za pripremu materijala za Godišnjak Centra za balkanološka ispitivanja ANUBiH..... 213

Richtlinien zur Veröffentlichung im Jahrbuch des Zentrum für Balkanforschungen der AWBH.... 215

Guidelines for the article preparation for Godišnjak CBI ANUBiH..... 217

In memoriam

Radoslav Katičić (1930–2019)

Dana 10. avgusta 2019. napustio nas je akademik Radoslav Katičić, dugogodišnji član redakcije našeg Godišnjaka/Jahrbucha, član Akademije nauka i umjetnosti BiH i njenog Centra za balkanološka ispitivanja. Akademik Katičić je bio jedan od najznačajnijih jugoslovenskih i hrvatskih klasičnih filologa, indoeuropeista i slavista, profesor na univerzitetima u Zagrebu i Beču, kao i član Hrvatske (ranije Jugoslavenske) akademije znanosti i umjetnosti, Austrijske akademije nauka, Norveške akademije nauka, *Academiae Europaeae* i italijanske *Academiae dei Lincei*. Uz to je bio počasni doktor na više evropskih univerziteta.

Radoslav Katičić je rođen 3. jula 1930. u Zagrebu. U rodnom gradu je završio osnovnu školu i 1949. maturirao na klasičnoj gimnaziji. Već kao dijete ovladao je njemačkim jezikom, a bogata kućna biblioteka i podrška članova porodice omogućila mu je da se upozna sa klasičnim evropskim jezicima i sanskritom. Tako je već kao učenik primijetio srodnost staroindijskog, grčkog, latinskog, kao i slovenskih i germanskih jezika, što je u velikoj mjeri opredijelilo njegov dalji životni i naučni put. Klasičnu filologiju je diplomirao 1954. godine na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Te godine je dobio zaposlenje kao honorarni bibliotekar u Seminaru za klasičnu filologiju istog fakulteta. Studij klasične filologije podstakao je i njegov interes za arheologiju, tako da je već kao student učestvovao na iskopavanjima u antičkoj Saloni.

Na preporuku profesora Josipa Hamma sa zagrebačkog Staroslavenskog instituta mladi Katičić je polovinom pedesetih godina otpočeo studije vizantologije i novogrčkog jezika. Već u to doba pokazao je izuzetne istraživačke kvalitete, te je prilikom studijskog boravka u Makedoniji 1955. godine uspio da pronađe jednu zbirku grčkih rukopisa Ohridske crkve, koja je do tada smatrana izgubljenom. U cilju usavršavanja vizantijskih i grčkih studija boravio je 1956–1957. godine u Atini kao stipendista grčke vlade. Tamo je upoznao i svoju buduću suprugu Ioanu sa kojom je sljedećih 60 godina svakodnevno komunicirao na novogrčkom koji mu je, takoreći, postao treći maternji jezik.

Ponovno na preporuku profesora Josipa Hamma, izabran je 1958. godine za asistenta na Katedri za uporednu indoevropsku gramatiku na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a godinu dana kasnije stekao je doktorat filoloških nauka disertacijom „Pitanje jedinstva indoeuropske glagolske fleksije“. U okviru djelatnosti na toj katedri Katičić se intenzivno bavio starom indoiranskom filologijom, posebno sanskritom, kao i izumrlim starobalkanskim jezicima. Njegov studijski boravak u Tübingenu kod profesora Paula Thiemea 1960–1961. godine, koji je uslijedio u okviru stipendije njemačke fondacije „Alexander von Humboldt“, omogućio mu je značajno obogaćenje i produbljivanje tih studija.

Nakon povratka u Zagreb Katičić je izabran za docenta na indoevropskoj i opštoj lingvistici, studij koji je u dobroj mjeri sam utemeljio. U vremenu od 1961. do 1977. godine bio je takođe voditelj novoosnovanog Odsjeka za opštu lingvistiku i orijentalne studije. Na istom univerzitetu je 1966. godine izabran za vanrednog, a 1972. i za redovnog profesora. Njegova nastavna djelatnost na Zagrebačkom univerzitetu obuhvatala je, pored indoevropske i opšte lingvistike, staroiransku i staroindijsku filologiju.

Godine 1976. izabran je za redovnog profesora slovenske filologije na Univerzitetu u Beču, a u vremenu od 1978. do 1987. bio je voditelj Instituta za slavistiku na tom univerzitetu. Od 1998. djeluje kao profesor emeritus Univerziteta u Beču. Djelatnost profesora Katičića u Beču najviše je bila posvećena filologiji hrvatskog srednjo-

vjekovlja, kao i izučavanju i rekonstrukciji praslovenskih obrednih tekstova i sakralnog pjesništva mitološkog sadržaja.

Profesor Katičić je objavio više od 150 naučnih radova i rasprava, niz drugih priloga i veći broj knjiga. On je, to se bez sumnje može reći, izvanredan stručnjak u starobalkanskoj lingvistici i internacionalno priznati naučnik na mnogim poljima kulturne istorije: u slovenskoj mitologiji, vizantskoj filologiji, genetsko-lingvističkoj teoriji, teoretskoj sociolingvistici, istoriji ranog srednjeg vijeka na području Hrvatske, sintaksi hrvatskog književnog jezika i dr. Pri tom posebno treba istaći tri bitna i umnogome inovativna aspekta njegovog rada:

- Opšta lingvistika i proučavanje starih balkanskih običaja na osnovu jezičkih elemenata, posebno po metodološkom postupku transformacijske gramatike;
- Rekonstrukcija praslovenskih svetih pečata i prehrisćanskih vjerovanja kod slovenskih naroda;
- Jezičko-stilski rad na različitim aspektima starih evropskih i neevropskih jezika.

Dobar dio navedenog opusa pripada balkanologiji, a značajan broj istraživanja akademika Radoslava Katičića obavljen je u okviru Centra za balkanološka ispitivanja ANUBiH, u kome je djelovao kao vrlo aktivan član i saradnik. Posebno vrijedan doprinos dao je svojim učešćem na redovnim godišnjim konferencijama Centra, priložima iznesenim na naučnim skupovima i člancima objavljenim u raznim publikacijama Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine i Centra za balkanološka ispitivanja ANUBiH. Posebno vrijedni spomena su njegovi radovi o onomastici starosjedilaca Balkana i o ilirskoj i helenističkoj mitologiji (priče i legende o Joniju, Antenoru, Diomedu i drugim mitskim junacima).

Akademik Katičić bio je član redakcije Godišnjaka/Jahrbucha Centra za balkanološka ispitivanja ANUBiH od 2007. do 2019. godine, odnosno sve do svoje smrti. U ovom časopisu akademik Katičić je objavio i jedanaest svojih radova. Njegove oštroumne recenzije, savjeti i preporuke imale su veoma značajan udio u sveukupnom djelovanju redakcije na pripremi i publikovanju posljednjih 13 brojeva našeg časopisa. Akademik Radoslav Katičić preminuo je 10. avgusta 2019. u Beču. Njegov odlazak predstavlja neizmjeran gubitak za balkanologiju i sveukupnu nauku. Redakcija Godišnjaka/Jahrbucha ostala je bez izuzetnog znanstvenika i čovjeka čije su riječi i djela bili velika potpora našem radu.

Blagoje Govedarica, urednik Godišnjaka/Jahrbucha

Idriz Ajeti (1917–2019)

13. siječnja 2019, samo sedam dana nakon što smo proslavili njegov 102. rođendan, prekinut je život Idriza Ismaila Ajetija, čuvenog albanologa i člana Centra za balkanološka ispitivanja ANUBiH. Idriz Ismail Ajeti je rođen 4. siječnja 1917.¹ u selu Tupale kod Gornje Jablanice u Kraljevini Srbiji. Osnovnu školu završio je u Sijarin-skom Kupalištu (1930), a srednju u Skoplju (1938). Tijekom 1938.–1941. studirao je na Filozofskom fakultetu – Odjel za romanistiku u Zagrebu, dok je tijekom 1941.–1943. nastavio studij na Filozofskom fakultetu u Pisi u Italiji kod uglednog talijanskog dijalektologa Klementa Mareljija i na Sveučilištu u Padovi kod izvanrednog albanologa i dijalektologa Carla Tagliavinija. Godine 1943. otišao je u Albaniju gdje je tri mjeseca služio u albanskoj Nacionalnooslobodilačkoj vojsci, a 2. prosinca 1943. Ministarstvo obrazovanja Albanije imenovalo ga je učiteljem u albanskoj srednjoj školi u Prištini.

Tijekom tog razdoblja, ne promatrajući znanstvenu djelatnost, još 9. prosinca 1946. imamo zabilježen njegov odgovor na pitanje o njegovoj stručnoj spremi. Naime, na pitanje bavi li se znanstvenim istraživanjima i na kojem polju i je li do sada objavio neki rad, profesor Ajeti je odgovorio: “Proučavam albanski folklor i poeziju, ali do sada nisam objavio nijedan rad u ovom ili bilo kojem drugom srodnom polju.” Iz bilježaka na marginama, međutim, saznajemo da je profesor Ajeti ipak 1937. godine objavio članak o toponimiji u bosanskom časopisu *Muslimanska svijest* u Sarajevu.

U osnovnoj školi, osim albanskog imao je i srpski – jezik poduke u školi, kao i osmanski iz knjiga svog ujaka – hoxha, ali oboje je studirao u skopskoj medresi, posebnoj školi, kako je istaknuo profesor Ajeti, koja je bila svjetovnija od religiozne, usprkos tome što se zvala medresa. Škola je okupila mlade Albance, Turke i Bošnjake iz Kraljevine Jugoslavije. Tamo se upoznao s raznim skupinama mladih (s političke ljevice i desnice), poput komunisti Hivzija Sulejmanija i Zenela Hajdinija, ili antikomunista poput Mulle Idriza Gjilanija i drugih, od kojih je četrdesetak bilo ubijeno samo tijekom Drugog svjetskog rata.

Nakon Drugog svjetskog rata, 18. ožujka 1945. Nacionalnooslobodilačko vijeće na Kosmetu imenuje ga zamjenikom ravnatelja Prištinske albanske gimnazije, koja se u razdoblju od 27. lipnja do 18. srpnja 1945. zatvara “bez odluke”. Po njezinu ponovnom otvaranju, Ajeti se vratio i vodio ju je do kraja 1947. Dana 30. prosinca 1949. diplomirao je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Beogradu. Poslije studija vratio se u Prištinu, gdje je predavao albanski jezik i književnost do 1953. godine. Godine 1953. ponovo dolazi u Beograd, sada kao predavač albanskog jezika na Katedri za albanologiju koju je vodio poznati albanolog Vojislav Dančetović, gdje ostaje do 1960. godine. U lipnju 1958. obranio je doktorat kod poznatog profesora povijesne lingvistike Henrika Barića na Univerzitetu u Sarajevu.

Tijekom tog razdoblja Idriz Ajeti objavio je nekoliko djela poucnog karaktera za tadašnju albansku školu, uglavnom u koautorstvu, ali i neke prijevode književnih tekstova i prve članke iz područja lingvistike, definirajući suvremeni i povijesni albanski pravopis i gramatiku. Tako je rad u prištinskoj gimnaziji okrunio između ostalog

¹ U službenim i neslužbenim dokumentima nalaze se četiri rođendana profesora Idriza Ajetija: 4. siječnja 1917. (prema službenim i neslužbenim dokumentima izdanim do 1960.); 26. siječnja 1917. (u službenom dokumentu nakon 1960. do kraja života), te 25. i 26. lipnja 1917. u svim neslužbenim djelima i dokumentima do kraja života. Datum 4. siječnja 1917. prisutan je u izvodu iz matične knjige rođenih, zdravstvenom listu, sveučilišnoj diplomi i nekim službenim dokumentima ove prirode. Zato 4. siječnja 1917. ostaje najsigurniji datum njegova rođenja.

i udžbenicima: *Iz jugoslavenske literature* (dispenzacijski), Priština 1947., str. 60; *Čitanka za 4. razred osnovne škole* (sa sur.), Priština, 1948.; *Iz albanske književnosti* (sa sur.), Priština 1951.; *Čitanka za 5. razred osnovne škole*, Priština 1954.; dok je na *Albanskom seminaru* u Beogradu sudjelovao sa *Šiptarskim priručnikom 30 lekcija za srpskohrvatskog čitaoca* (1959.). Na području prijevoda odlikovat će ga djela: Arkadije Gajdar, *Timur i njegova četa*, Priština 1951.; *Iz jugoslavenske proze* (bshk.), Priština 1952.; Branko Ćopić, *Doživljaji Nikolettine Bursaća*, Priština 1957. itd. Godine 1960. profesor Idriz Ajeti je izabran za profesora albanskog jezika na Filozofskom fakultetu u Prištini. Ovaj izbor označava važnu prekretnicu u njegovom životu i radu. Njegov se život i djelo od tada razvijaju paralelno: stvaranje obrazovnih i znanstvenih ustanova, kao i objavljivanje njegovih znanstvenih djela uglavnom povijesnojezičnog karaktera. Profesor Idriz Ajeti narednih trideset godina zadužen je za sve državne i nacionalne obrazovne i znanstvene institucije. Nakon osnivanja Katedre za albanologiju (1960), 1962. godine osnovao je najautoritativniji časopis druge polovice 20. stoljeća, *Gjurmime albanologjike* (*Albanološka istraživanja*) (1962.); rukovodi *Prištinskim albanološkim institutom* (1969.–1971. i 1982.–1986.); dekan je *Filozofskog fakulteta* (1971.–1973.); rektor *Univerziteta u Prištini* (1973.–1975.); 1974. je osnovao *Seminar albanskog jezika, književnosti i kulture za strance*; bio je predsjednik *Kosovske Akademije nauka i umetnosti* (1979.–1981. i 1996.–1999.) i predsjednik njezina časopisa *Studije* (1994–).

Tijekom tog razdoblja od tri desetljeća prvotno je objavljivao obrazovne i znanstvene tekstove za studente albanologije, zatim je uređivao albanološke publikacije u zemlji i širom svijeta, a kasnije objavio (podrobne) dubinske studije uglavnom povijesnojezičnog karaktera. Naglasimo ovdje sveučilišne i znanstvene tekstove: *Uvod u historiju albanskog jezika*, Filozofski fakultet u Prištini, Odjel za albanologiju, Priština 1963; *Ortografija albanskog jezika* (sa sur.), Beograd 1964.; *Povijest albanskog jezika* (*Povijesna morfologija*), Priština 1969.; kao i djela znanstvene naravi: *Povijesne značajke albanskog govora Đakovice početkom 19. stoljeća*, Priština 1960.; *Istorijski razvitak gegijskog govora Arbanasa kod Zadra*, Balkanološki institut Naučnog društva Bosne i Hercegovine, Sarajevo 1961.; *Problemi u povijesti albanskog jezika* (antologija jezičnih studija), Priština 1971. itd. Rad profesora Idriza Ajetija 70-ih godina ima nacionalne i međunarodne razmjere, pa je u 80-ima njegovo cjelovito djelo objavljeno zajedno s publikacijama najistaknutijih suvremenika njegove generacije: Aleksandra Džuvanića i Ekrema Čabeja, uključujući svezak za srpskohrvatske čitatelje *Studije iz povijesti albanskog jezika*, Kosovska akademija nauka i umjetnosti, Priština 1982. Od 1982. do 1989. njegovo je djelo objavljeno u četiri sveska: *Studije u području albanskog jezika* I–IV, Priština 1982–1989. U svom se znanstvenom radu temeljito pozabavio problemima: albanske povijesne dijalektologije, povijesti albanskog jezika, etimološkog albanskog rječnika, njegovim zapadnim i istočnim nasljeđem, njegovim odnosima sa slavenskim jezicima, albanskim tekstovima s arapskim pismom, dijalektima i književnom strukturom standardnog albanskog jezika itd. Nakon 1981. pokrenuta je opsežnija kampanja protiv albanskog jezika, književnosti, povijesti, kulture i albanske materijalne i duhovne baštine u bivšoj Jugoslaviji, a posebno u Beogradu, koje je profesor Ajeti branio u svim najvišim političkim i znanstvenim institucijama. Njegov pismo o porijeklu albanskog naroda i albanskog jezika na devetom kongresu Komunističke partije Srbije, u Beogradu (1982.) i njegov tekst o albanskom jeziku u *Enciklopediji Jugoslavije*, v. I (2. izd. 1980./1986.), postao je neobičan objekt napada na njega i na albanski jezik (Jovan Deretić, Pavle Ivić, R. Gjurić, Sava Dautović itd.), ali je istodobno postao pouzdana ličnost čija su mišljenja podržali branitelji ilirskog podrijetla albanskog jezika i povijesti albanskog naroda, ne samo na znanstvenom nego i na političkom polju, od strane istraživača cjelokupnog albanskog etničkog prostora i albanološkog znanstvenog svijeta uopće. Većina tih tekstova objavljena je u zborniku *Albanci i njihov jezik*, Kosovska akademija nauka i umetnosti, Priština 1994.

Uoči pada komunizma na Istoku i početka raspada jugoslavenske države profesor Idriz Ajeti nije bio uključen u politički život, međutim, kao jednog od utjecajnijih ličnosti u znanstvenom, sveučilišnom i građanskom životu često ga nalazimo na vrhu nekih lokalnih i međunarodnih institucija ili drugih izazova s kojima se Kosovo suočavalo: na čelu *Vijeća za zaštitu ljudskih prava* (1989.), kao predsjednika *Skupštine Kosova* (1988.), člana *Delegacije u Rambujeu* (1999.). U području znanstvenih saznanja, međutim, nikada nije sudjelovao u svakodnevnom političkim ili stranačkim raspravama, već je aktivno sudjelovao u obrani albanskog jezika i njegove povijesne baštine, a suprotstavio se i onim albanskim učenjacima koji su objasnili etimologije mnogih riječi i imena samo prema "albanskoj prirodi". Mnogo je puta reagirao protiv folklorizma u albanskoj filologiji. U studijama ili izjavama i intervjuima uporno je bio na strani obrane standardnog albanskog jezika, a protiv pokušaja određenih pojedinaca ili grupa da raspravljaju o određenim odlukama *Kongresa Pravopisa albanskog jezika* (1972.) itd. Većina takvih članaka objavljena je u svesku *O naučnoj istini*, ASHAK, Priština, 2006., ali i u svescima koji su 1997.–2002. godine tiskani od strane Kosovske akademije nauka i umetnosti: *Djela* 1 (1997.), str. 175; *Djela* 2. (1998.), str. 303; *Djela* 3. (1998.), str. 301; *Djela* 4. (2001.), str. 294; *Djela* 5. (2002.), str. 288. U 2011. godini u njegovu čast u Prištini je objavljeno studijsko djelo sa simboličnim naslovom *Prethodnik*, a 2017. povodom 100. godišnjice njegova rođenja objavljeno je pod nazivom *Studije albanskog jezika*, KAUZ, Priština, 2017., str. 805. U oba slučaja članke je izabrao profesor Redžep Ismajli, koji je obuhvatio gotovo glavninu njegovih studija.

Ovdje želimo naglasiti i njegovu povezanost sa Sarajevom i njegovim znanstvenim institucijama gotovo cijelo stoljeće. Ta veza počinje prijateljstvom koje je sklopio s nekim bošnjačkim intelektualcima u skopskoj medresi 30-ih godina kada je objavio i svoj prvi članak o toponimiji u sarajevskom časopisu *Muslimanska svijest* (1937.), zatim braneći svoj doktorski rad *Istorijski razvitak gegijskog govora Arbanasa kod Zadra* (1958.) u prvom broju *Godišnjaka* tadašnjeg Balkanološkog instituta u Sarajevu 1961. godine. Nije slučajno što je profesor Idriz Ajeti objavio mnoga istraživanja na stranim jezicima u raznim znanstvenim centrima, ali možemo reći da je većina njih objavljena u časopisu *Godišnjak* Balkanološkog instituta, odnosno Centra za balkanološka ispitivanja Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, čiji je član bio od njegovog osnutka. Profesor Idriz Ajeti pripada najnaprednijoj generaciji Albanaca i balkanologa 20. stoljeća koji su albanološkim studijama donijeli velike ili posebne sinteze. Profesor Ajeti pripada ovoj generaciji u punom obimu svojeg znanstvenog stava: počevši od utjecaja austro-njemačke i talijanske škole i lingvističko-povijesne metode unutar koje je nastao, pa sve do jezičnih polja (albanologija i balkanologija) koje je s predanošću njegovao i vodio.

Begzad Baliu

Godišnjak izlazi od 1957. godine. Prva (I) i druga sveska (II-1961) štampane su u izdanju Balkanološkog instituta Naučnog društva BiH, a od 1965. (III/1) izdavač časopisa je Centar za balkanološka ispitivanja ANUBiH. Počev od sveske XXXIX/37 numeracija je svedena na prvu cifru koja se izražava arapskim brojem. Objavljeni radovi su vrednovani od strane međunarodne redakcije i recenzenata.

Das Jahrbuch erscheint seit dem Jahr 1957. Der erste (I) und zweite Band (II-1961) wurden im Balkanologischen Institut der wissenschaftlichen Gesellschaft B-H herausgegeben. Seit dem Band III/1, 1965 erscheint die Zeitschrift im Zentrum für Balkanforschungen der AWK B-H. Ab Band XXXIX/37 wird die Nummerierung auf die erste, folglich arabisch ausgedrückter Zahl, zurückgezogen. Die veröffentlichten Artikel wurden von der internationalen Redaktion und Rezensenten begutachtet.

* * *

Naslovna strana / Titelblatt
Dževad Hozo

Ilustracija na naslovnoj strani / Illustration am Titelblatt
Amblem proslave 140 godina arheologije u Bosni i Hercegovini / Zeichen der Jubiläumsfeier 140 Jahren
der Archäologie in Bosnien und Herzegowina

Adresa Redakcije / Redaktionsadresse
cbi-anubih@anubih.ba

Web izdanje / Web-Ausgabe
<https://publications.anubih.ba>

Sekretarka Redakcije / Sekretärin der Redaktion
Sabina Vejzagić

Lektura / Lektorin
Zenaida Karavdić

Tehnički urednik / Technische Redakteur
Narcis Pozderac

DTP
Narcis Pozderac

Tiraž / Auflage
500

Štampa / Druck
Dobra knjiga, Sarajevo

Časopis je indeksiran u / Zeitschrift verzeichnet in
C.E.E.O.L. (Central Eastern European Online Library)
Ebsco Publishing
Ulrich Periodicals
ZENON DAI (Journals Database of German Archaeological Institute)
Cross Ref